

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive method) เพื่อสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อค่านิยมความมีอาวุโสของข้าราชการไทย ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาจาก กลุ่มข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ในส่วนกลาง ในปี 2542 จำนวน 151,381 คน

กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากประชากรเป้าหมายสำหรับการวิจัยนี้เป็นข้าราชการในกระทรวงต่างๆ ซึ่งแต่ละกระทรวงจะมีลักษณะเฉพาะในแต่ละกระทรวงเองด้วย ดังนั้นเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของแต่ละกระทรวงจริง ผู้วิจัยจึงจำแนกประชากรที่ใช้ศึกษาออกเป็นกระทรวงต่างๆ โดยกำหนดให้แต่ละกระทรวงมีลักษณะเป็นประชากรในตัวของมันเอง จากนั้นผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกระทรวง โดยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างกระทรวงละประมาณ 400 คน (ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุโข, 2540) จากนั้นทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างหน่วยงานในระดับกรมกระทรวงละ 20 % โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ได้จำนวนทั้งสิ้น 14 กรม
2. สุ่มตัวอย่างหน่วยงานในระดับกองกรมละ 20 % โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ได้จำนวนทั้งสิ้น 66 กอง

จากนั้นผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกรมโดยวิธีเทียบสัดส่วนจากจำนวนข้าราชการในแต่ละกรมของแต่ละกระทรวง แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างในระดับกองมกองละเท่าๆ กันโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 1,212 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 61 โดยแบ่งเป็นจำนวนข้าราชการที่ได้รับกลับในแต่ละกระทรวงดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกระทรวงที่ได้รับกลับ

สังกัด	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่ได้รับกลับ	ร้อยละ
1. กระทรวงกลาโหม	400	332	83.00
2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	400	226	56.50
3. กระทรวงมหาดไทย	400	226	56.50
4. กระทรวงศึกษาธิการ	400	201	50.26
5. กระทรวงสาธารณสุข	400	227	56.75
รวม	2,000	1,212	60.60

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อค่านิยมความมีอาวุโสของข้าราชการไทย จำนวน 14 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพ จำนวนบุตร จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ อาชีพของบิดา ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ รายได้ ระดับ(ซี) ประสบการณ์ทำงาน ความสามารถทางวิชาการและบุคลิกภาพ ส่วนตัวแปรตามมีจำนวน 1 ตัว คือ ตัวแปรค่านิยมความมีอาวุโส โดยมีนิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยถ้าเป็นเพศชายให้ค่าคะแนนเป็น 0 เพศหญิงให้ 1 คะแนน
2. อายุ หมายถึง อายุในปีปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง
3. ศาสนา หมายถึง การนับถือศาสนาพุทธของกลุ่มตัวอย่าง โดยถ้าเป็นศาสนาพุทธให้ค่าคะแนนเป็น 1 เป็นศาสนาอื่นให้ 0 คะแนน
4. สถานภาพ หมายถึง การมีสถานภาพโสดของกลุ่มตัวอย่าง โดยถ้ามีสถานภาพโสด ให้ค่าคะแนนเป็น 0 คะแนน แต่งงานแล้วให้ 1 คะแนน
5. จำนวนบุตร หมายถึง จำนวนบุตรในปีปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง
6. จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ หมายถึง จำนวนของผู้ที่กลุ่มตัวอย่างต้องให้การเลี้ยงดู นอกเหนือจากบิดามารดาและบุตร
7. อาชีพของบิดา หมายถึง การมีบิดามีอาชีพรับราชการในปัจจุบันหรือที่เคยเป็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยถ้าเป็นอาชีพรับราชการให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน ถ้าไม่ใช่ให้ 0 คะแนน
8. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาระดับสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ค่าคะแนนของแต่ละระดับการศึกษาดังนี้

ต่ำกว่าอนุปริญญา	ให้ค่าคะแนนเป็น 1
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ให้ค่าคะแนนเป็น 2
ปริญญาตรี	ให้ค่าคะแนนเป็น 3
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ให้ค่าคะแนนเป็น 4
ปริญญาโท	ให้ค่าคะแนนเป็น 5
ปริญญาเอก	ให้ค่าคะแนนเป็น 6

9. ความสามารถทางวิชาการ หมายถึง สิ่งที่แสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ วัดจากการเคยได้รับทุนศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยถ้าเคยให้ค่าคะแนนเป็น 1 ถ้าไม่ให้ 0 คะแนน การมีความสามารถพิเศษที่สามารถใช้ในการปฏิบัติงานได้ ถ้ามีให้ค่าคะแนนเป็น 1 ถ้าไม่มีให้ 0 และการมีวุฒิทางการศึกษาสูงๆ แล้วรวมคะแนนทั้ง 6 ข้อเป็นคะแนนความสามารถทางวิชาการ

10. ตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่ที่กลุ่มตัวอย่างดำรงอยู่ในปัจจุบัน โดยให้ค่าคะแนนของแต่ละตำแหน่งดังนี้

ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า	ให้ค่าคะแนนเป็น 6
หัวหน้ากองหรือเทียบเท่า	ให้ค่าคะแนนเป็น 5
หัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่า	ให้ค่าคะแนนเป็น 4
หัวหน้าแผนก	ให้ค่าคะแนนเป็น 3
หัวหน้างาน	ให้ค่าคะแนนเป็น 2
ประจำฝ่าย/แผนก/งาน	ให้ค่าคะแนนเป็น 1

11. รายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่กลุ่มตัวอย่างได้รับต่อเดือน โดยรวมของคู่สมรสและรายได้จากด้านอื่น ถ้ามี

12. ระดับ(ซี) หมายถึง ระดับ หรือ ซี ที่กลุ่มตัวอย่างดำรงอยู่ในปัจจุบัน โดยให้ค่าคะแนนตามระดับ (ซี)

13. ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง จำนวนปีที่กลุ่มตัวอย่างรับราชการ

14. บุคลิกภาพ หมายถึง การมีลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป ได้แก่ การมีอารมณ์มั่นคง มีลักษณะผู้นำ มีความละเอียด รอบคอบ สุขุม โอบอ้อมอารีและการมีมนุษยสัมพันธ์ดี

15. ค่านิยมความมีอาวุโส หมายถึง การที่บุคคลพร้อมจะตอบสนองต่อเรื่องความมีอาวุโส ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางสนับสนุนถ้าเห็นว่าสิ่งนั้นดีและถูกต้อง หรือเป็นไปในทางต่อต้านถ้าเห็นว่าสิ่งนั้นไม่ดีและไม่ถูกต้อง ถ้าเป็นไปในทางสนับสนุน แสดงว่าบุคคลนั้นเห็นว่าความมีอาวุโสเป็นสิ่งสำคัญ ดีและถูกต้อง ถ้าเป็นไปในทางต่อต้าน แสดงว่าบุคคลนั้นไม่เห็นความสำคัญและเห็นว่าความมีอาวุโสเป็นสิ่งที่ไม่ดีและไม่ถูกต้อง ซึ่งวัดได้จาก องค์กรประกอบของค่านิยมความมีอาวุโสจำนวน 3 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กร

ประกอบด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม องค์ประกอบด้านคุณสมบัติ และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ

สำหรับตัวแปร องค์ประกอบด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม องค์ประกอบด้านคุณสมบัติ และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ เกิดจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน(Confirmatory Factor Analysis) แล้วทำการรวมตัวปัจจัยแต่ละตัวของด้านต่างๆ ให้เป็นตัวแปรตัวใหม่ทั้ง 3 ตัว โดยนำค่า factor scores regressions ของตัวปัจจัยแต่ละตัวของด้านต่างๆมารวมกัน แล้วจึงนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของค่านิยมความมีอาวุโสของข้าราชการไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมความมีอาวุโส มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเมื่อผู้ตอบเลือกตอบในข้อที่เป็นคำถามในเชิงบวก คือ

มากที่สุด	หมายความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้นๆ และท่านจะต้องนำไปประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติการใดๆเสมอ ให้ค่าคะแนนเป็น 5
มาก	หมายความว่า	เห็นด้วยกับข้อความนั้นๆ และท่านคิดว่าควรจะไปประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติการใดๆเสมอ ให้ค่าคะแนนเป็น 4
ปานกลาง	หมายความว่า	ไม่แน่ใจที่จะตัดสินใจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นๆและท่านอาจจะนำไปประกอบการพิจารณาหรือไม่ก็ได้ในการปฏิบัติการใดๆ ก็ตาม ให้ค่าคะแนนเป็น 3
น้อย	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นๆ และท่านคิดว่าไม่ควรจะไปประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติการใดๆ ก็ตาม ให้ค่าคะแนนเป็น 2
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้นๆ และท่านคิดว่าจะไม่นำไปประกอบการพิจารณาเลยในการปฏิบัติการใดๆ ให้ค่าคะแนนเป็น 1

สำหรับข้อคำถามที่มีข้อความในเชิงลบจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 6, 25, 29, 32, 35, 46, 48, 56 และ 57 จะให้ค่าคะแนนตรงกันข้ามกับข้อคำถามเชิงบวก ดังกล่าวแล้ว

ส่วนการแปลความหมายของคะแนนค่ามัธยฐานคะแนนจะใช้เกณฑ์ของ John W. Best (1970) ดังนี้

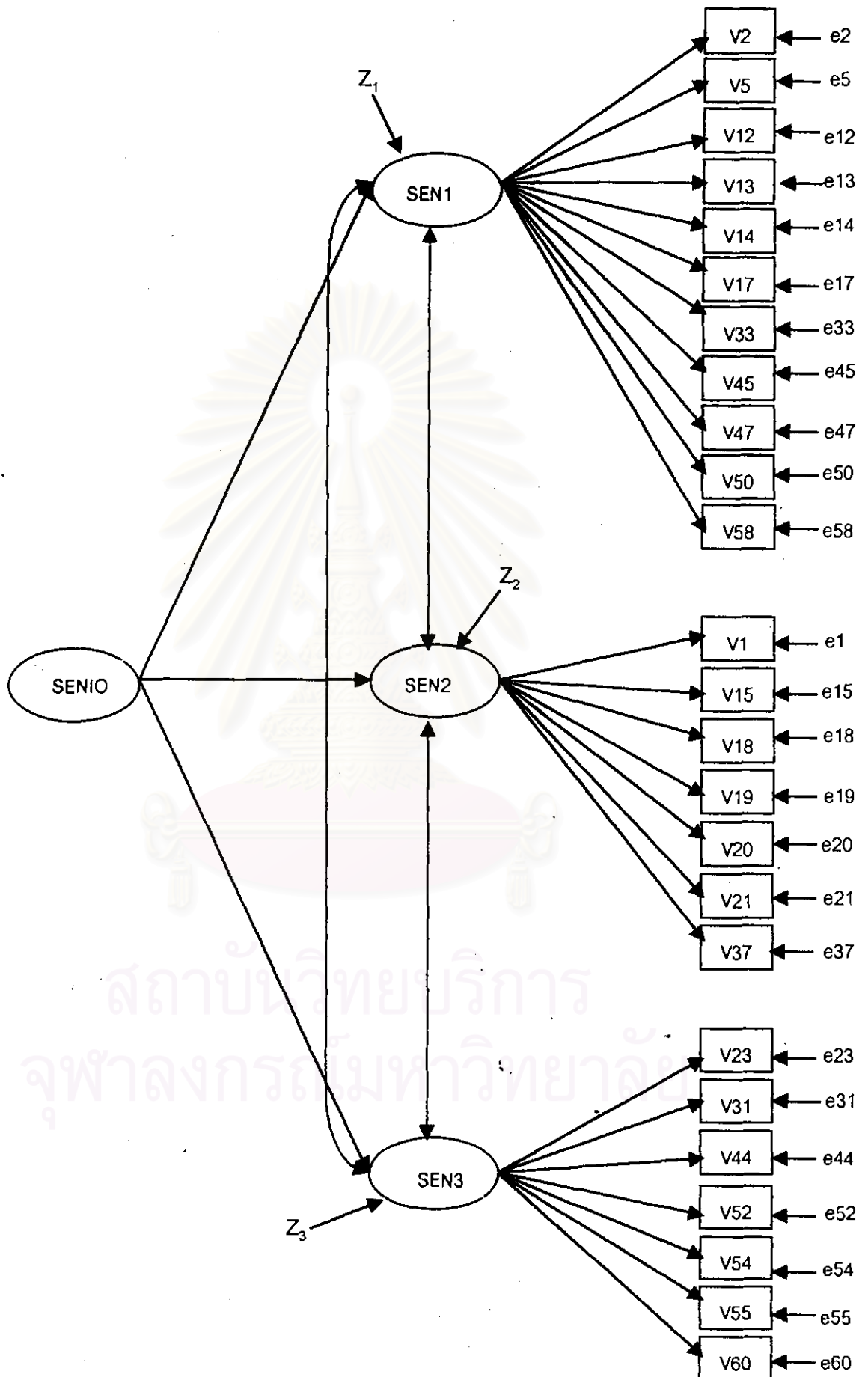
4.50 - 5.00	หมายความว่า	มีค่านิยมระดับสูงมาก
3.50 - 4.49	หมายความว่า	มีค่านิยมระดับสูง
2.50 - 3.49	หมายความว่า	มีค่านิยมระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	มีค่านิยมระดับต่ำ
1.00 - 1.49	หมายความว่า	มีค่านิยมระดับต่ำมาก

โดยหลังจากนั้น เกียรติศักดิ์ วจิศิริ (2542) ได้นำข้อคำถามทั้ง 60 ข้อ มาวิเคราะห์เพื่อสำรวจองค์ประกอบของค่านิยมความมีอาวุโส พบว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้คือ

องค์ประกอบของค่านิยมความมีอาวุโส	จำนวนตัวปั้ง	วัดจากแบบสอบถามข้อที่(V)
1. องค์ประกอบด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม	11	2,5,12,13,14,17,33,45,47,50 และ 58
2. องค์ประกอบด้านคุณสมบัติ	7	1,15,18,19,20,21 และ 37
3. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ	7	23,31,44,52,54,55 และ 60

ซึ่งสามารถแสดงโมเดลองค์ประกอบของค่านิยมความมีอาวุโสทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้ดังแผนภาพที่ 8 คือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 8 โมเดลองค์ประกอบค่านิยมความมีอาวุโสทั้ง 3 องค์ประกอบ ของเกียรติศักดิ์ วุฒิศิร

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส จำนวนบุตร/ธิดา จำนวนผู้อยู่ในอุปการะคุณ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ระดับการศึกษา การเคย/ไม่เคยได้รับทุนการศึกษาต่อในประเทศ การเคย/ไม่เคยได้รับทุนการศึกษาต่อในต่างประเทศ ความสามารถพิเศษ สังกัด รายได้ต่อเดือน ระดับ(ซี) ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ทำงาน และลักษณะบุคลิกภาพ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) และแบบให้เติมคำในช่องว่าง จำนวน 19 ข้อ ส่วนแบบวัดลักษณะบุคลิกภาพมีลักษณะเป็นแบบ Semantic Differential Scale ซึ่งประกอบด้วยคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม จำนวน 5 ข้อ แต่ละข้อผู้วิจัยแบ่งเป็นสเกลแบบ 7 ช่อง เพราะ ถือว่ามีประสิทธิภาพในการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใหญ่ (Osgood, 1957)

โดยมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ต่อไปนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารรายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและค่านิยมความมีอาวุโสในสังคมไทย เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและดำเนินการกำหนดนิยามและโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

2. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นข้อกระทง โดยการปรับปรุงจากแบบสอบถามของ สุวัฒนา เอี่ยมอรพรรณ (2514), อุทัย บุญประเสริฐ (2517) และกาญจนา กลั่นกลิน (2525) รวมทั้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับสำหรับแบบสอบถามในตอนต้น ส่วนแบบสอบถามในตอนต้น 2 ใช้ข้อคำถามแบบเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง ยกเว้นแบบวัดลักษณะบุคลิกภาพมีลักษณะเป็นแบบ Semantic Differential Scale ซึ่งประกอบด้วยคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม จำนวน 5 ข้อ โดยผู้วิจัยคัดเลือกคำคุณศัพท์ที่แสดงถึงลักษณะที่ตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้อาวุโสที่กลุ่มข้าราชการยกย่อง (ลลิตา วิเลิศปริษาตระกูล, 2514) ในแต่ละข้อผู้วิจัยแบ่งเป็นสเกลแบบ 7 ช่อง เพราะถือว่ามีประสิทธิภาพในการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใหญ่ (Osgood, 1957) ดังแสดงในภาคผนวก ข

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒนา อุทัยรัตน์ พิจารณา เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ดังมีรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความตรงเชิงโครงสร้าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจภาษาและหาคุณภาพของเครื่องมือโดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์

หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) ได้ .9061 แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านไปยังหน่วยงานของกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและรับกลับคืนด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่เก็บได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล แล้วทำการกำหนดรหัสข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาบันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

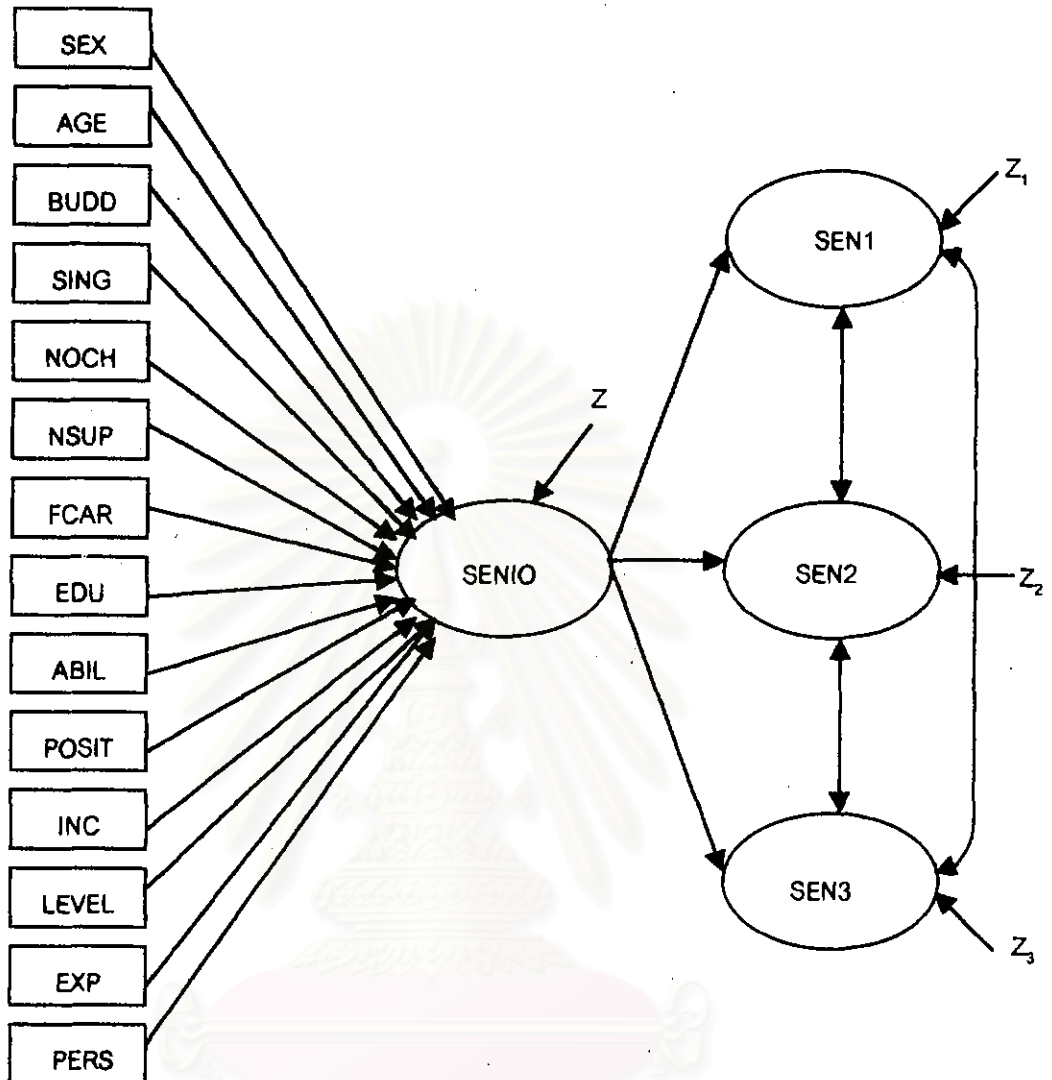
การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง และสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรแต่ละตัวที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง และการวิเคราะห์ค่าร้อยละสำหรับตัวแปรนามบัญญัติและตัวแปรจัดลำดับ และการวิเคราะห์สถิติทวินาม ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน วิธีวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS / PC+

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝงองค์ประกอบของค่านิยมความมีอาวุโสทั้ง 3 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ โดยการใช้โปรแกรม LISREL 8.10 เพื่อให้แน่ใจว่า ตัวแปรสังเกตได้แต่ละกลุ่มนั้น เป็นตัวแปรบ่งชี้ที่เหมาะสมสำหรับตัวแปรแฝงที่กำหนดไว้จริง จากนั้นนำค่า factor scores regressions ของตัวบ่งชี้แต่ละตัวของด้านต่างๆมาสร้างสเกลองค์ประกอบ เป็นตัวแปรตัวใหม่จำนวน 3 ตัว ได้แก่ ตัวแปร SEN1, SEN2 และ SEN3 แล้วนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆในโมเดลต่อไป

ดังนั้นจากแผนภาพที่ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของค่านิยมความมีอาวุโสของข้าราชการไทยตามสมมติฐาน จะแสดงได้ใหม่ดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของค่านิยมความมีอาวุโสของข้าราชการไทยตามสมมติฐาน ที่ได้จากการนำค่าสัมประสิทธิ์ที่คะแนนองค์ประกอบมาสร้างสเกลองค์ประกอบ เพื่อใช้ในการตรวจสอบโมเดล

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นรายคู่ เป็นการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรทั้งหมดในโมเดล เพื่อให้ได้เมตริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสำหรับตัวแปรที่เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่อง ผู้วิจัยได้เปลี่ยนรูปเป็นตัวแปรดัมมี่ (dummy variable) ก่อนวิเคราะห์สหสัมพันธ์ วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS / PC+

4. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะ 8.10 ประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธีไลค์ลิฮูดสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates = ML) (Joreskog and Sorbom, 1989; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537) โมเดลที่ใช้วิเคราะห์

คือโมเดลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ค่าสถิติสำคัญที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล กับข้อมูลเชิงประจักษ์คือ ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ดัชนี GFI (goodness-of-fit index) ดัชนี AGFI (adjusted goodness-of-fit index) และ RMR ทั้งก่อนปรับและหลังปรับโมเดล โดยโมเดลจะ แสดงอิทธิพลทางตรงของปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมความมีอาวุโส รวมทั้งตารางแสดงอิทธิพลรวม (Total Effect) และอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย